

Bioplastics zijn in opkomst als alternatief voor kunststof uit olie

Henk Engelenburg
Etten-Leur

Ruwe olie als grondstof voor plastic heeft zijn langste tijd gehad. 'Groen' plastic, gewonnen uit planten, wordt een serieus alternatief. 'Een goudmijn', stelt chemiebedrijf Synbra in Etten-Leur.

Wat begon als een idee, blijkt een product waar iedereen om zit te springen, zegt Jan Noordegraaf, directeur van Synbra Technology in Etten-Leur. Synbra is een van de zes Europese vestigingen van Synbra holding, een Nederlandse producent van isolatieschuim voor toepassingen in de bouw en de verpakkingsindustrie.

Noordegraaf wijst naar een vinding van Synbra, een groenkleurig pallet van biologisch afbreekbaar piepschuim. Het ding kan 1800 kilogram torsen en weegt zelf 1 kilo. De bekende houten versie weegt daarentegen 10 kilo. 'In de transportsector, vooral in de hoek van de luchtvracht, is veel interesse.'

Er zijn nog meer bedrijven die azen op Synbra's piepschuim uit plantaardige stoffen. Zoals een meubelproducent, een producent van piepschuimen doosjes voor

het verschepen van medicijnen en een producent van kunstmarmor.

'Dit is maar het begin', stelt Noordegraaf. Het Synbra-concern, eigendom van investeerder Gilde en met 1300 werknemers goed voor een ebitda van circa €23 mln over €224 mln omzet, loopt voorop met bioplastics. De vestiging in Etten-Leur is met afstand de grootste in Europa en de eerste met een productie-installatie voor bioplastics op basis van polymelkzuur met een capaciteit van 5000 ton.

Een productie van 5000 ton is weinig, gelet op de wereldwijde productiecapaciteit van de chemiesector om uit olie polymeren te maken. Die industrie produceert in Europa, inclusief Turkije en Rusland, op jaarbasis 25 miljoen ton polymeerkorrels. Die gaan voor €1,20 tot €1,80 per ton naar bedrijven zoals Synbra, die er producten voor vele markten van maken.

De chemieconcerns zitten vast aan het geïnvesteerde kapitaal in hun productie-installaties. Intussen zijn bioplastics twee tot drie keer zo duur als de oliegebaseerde.

Toch durft Noordegraaf de opkomst van bioplastics te voorspellen. Hij voorziet dat het prijsver-

schil binnen drie tot vijf jaar zal verdwijnen door structureel hogere olieprijzen en door de toenemende productieschaal van bioplastics.

De vraag wordt volgens hem gedreven door de hang naar duurzaamheid. Bij de productie van polymeren op basis van styreen komt twee keer meer CO₂ vrij dan bij bioplastics. Die worden daarmee een marketingwapen voor bedrijven die met 'groene' verpakkingen en artikelen om de gunst van de consument strijden.

Synbra heeft bovendien een bioplastic dat nieuwe markten opent. Dat is te danken aan grondstoffeverancier Purac, dochter van het beursgenoteerde CSM in Amsterdam. Dat is een producent van bakkersingrediënten, waarmee Synbra een exclusieve overeenkomst heeft gesloten.

Purac produceert melkzuren en verkoopt die als conserverings-

'Het is een goudmijn en geen enkele belegger heeft dat in de gaten'

middelvoorvlees in kant-en-klaarmaaltijden en voor toepassingen in frisdranken, elektronica en de landbouw. Het heeft met de melkzuurbacteriën een tweeledige doorbraak bereikt: het melkzuur kan op industriële schaal worden geproduceerd én het hieruit gemaakt lactide (niet-vloeibaar melkzuur) maakt het mogelijk een zeer zuiver hittebestendig polymer te maken. Dat is geschikt voor bioplastics voor bijvoorbeeld auto-interieurs en als verpakkingsmateriaal voor elektronica, ook in tropische klimaten.

Momenteel bouwt Purac in Thailand een melkzuurfabriek en een lactidefabriek, die vanaf medio 2011 aan de eerste vraag vanuit de industrie moet voldoen.

Noordegraaf: 'Het is een goudmijn en geen belegger heeft het in de gaten. Die fabriek in Thailand is snel uitverkocht, want er staan allerlei bedrijven klaar om de productie af te nemen.'

'Hetzelfde geldt voor ons in Etten-Leur. We hebben nu een capaciteit van 5000 ton om het vak te leren, maar ik verwacht dat we de capaciteit spoedig kunnen vertienvoudigen. Want we hebben hier voldoende plaats.'